

ഭരണിക്കുന്ന് കോപം

അ ഹ മഹ് ഭ കഷണം ക ടിക്കുനോൾ
എന്തോ വായിൽ തടങ്കു. നോക്കുനോൾ
ഒരു മുടി. അയാൾ കോപം കൊണ്ടു വിരച്ചു.
കേഷണം തട്ടിയെന്നെന്നു.

“ഇനിയെബാറിക്കൽ കുടി അന്നത്തിൽ നി
ന് മുടി കിട്ടിയാൽ നിരുൾ തല താൻ മൊട്ട
യടിക്കും!”

അയാൾ പറഞ്ഞു.

മരിയും പേടിച്ചു പോയി. അല്ലകിലേ
അഹമ്മദ് മഹാദേശ്യക്കാരനാണ്. അയാൾ
കിടന്നു കലി തുള്ളും.

അനു മുതൽ മരിയും അടുക്കല്ലായിൽ കയ
റുനോൾ തല നന്നായി മുടിക്കെട്ടി നന്നു.
പക്ഷേ, എന്നിട്ടും ഒരു ദിവസം വിണ്ണും അതു
സംഭവിച്ചു. അഹമ്മദ് കലിതുള്ളി.

“ഇനി നിരുൾ തലയിൽ മുടിയിരുന്നാൽ
ശരിയാവും. നാഭു കാണിച്ചു തരാം! താൻ
കഷ്ടരകനോട് ഇപ്പോൾ തന്ന പരയുന്നുണ്ട്.”

അയാൾ പറഞ്ഞു.

കഷ്ടരകനോട് രാവിലെ വീടിലെത്താൻ
എൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മരിയും പേടിച്ചുപോയി. അവർ രഹസ്യ
മായി ആങ്ങളമാരെ വിവരമറിച്ചു.

“ഞങ്ങൾ അയാളോട് സംസാരിച്ചാൽ ശ
രിയാവും. വഴിയുണ്ടാക്കാം.”

അവർ പെങ്ങെളു സമാധാനിപ്പിച്ചു.

അവർ നേരെ ചെന്നത് ബീർബലിരുൾ
അടുത്തേക്കാണ്.

“അളിയൻ ദേശ്യം ഇത്തിരി കുടുതലാ
ണ്.”

അവർ പറഞ്ഞു.

പിറ്റേന് മരണവീടിൽ ചെല്ലുന്നതു
പോലെ മേൽവസ്ത്രം ധരിക്കാതെ അഹമ്മ
ദിരുൾ വീടിലെത്താൻ ബീർബലാ അവരോടു
പറഞ്ഞു.

അവർ അപ്രകാരം രാവിലെ സഹോദരി
യുടെ വീടിലെത്തി; കുടു ബീർബലം.

“എവിടെയാണ് മുത്തേഹം കിടക്കുന
ത്?”

അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

“മുത്തേഹമോ? ആരാണ് മരിച്ചത്?”

“പിനെ? ഇവിടെ ഒരു സ്ത്രീയുടെ തല
മൊടയാടിക്കാനുണ്ടെന്ന് കഷ്ടരകൻ കാസിം
പാണത്തല്ലോ. ദർത്താവ് മരിക്കുന്നോഴല്ല സ
ത്രീകളുടെ തലവടക്കുക!”

ബീർബലാ പറഞ്ഞു.

അപ്പോഴാണ് അഹമ്മദിന് വെളിവുണ്ടാ
യത്.

ദേശ്യം വരുനോൾ വിളിച്ചു പറയുന്ന
വാക്കുകൾക്ക് വലിയ വലിയ അർമ്മങ്ങളുണ്ടാ
വുമെന്ന് അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

“അല്ലകിലും കേഷണത്തിൽനിന്ന് മുടി
കിട്ടിയാൽ അതങ്ങു എടുത്തുകളുണ്ടാൽ
പോരെ?”

അയാൾ ആലോചിച്ചു.

ബീർബലാ പുണ്ണിരിച്ചു.

അഹമ്മദ് ഭാര്യയോടു മാപ്പു പറഞ്ഞു.

“ഇനി താൻ കോപം അടക്കാൻ ശ്രമി
ക്കും.”

അയാൾ ബീർബലിനു വാക്കു കൊടുത്തു.
അദ്ദേഹം സന്ദേശത്തോടെ കൊട്ടാരത്തി
ലേക്കു മടങ്ങി.